

[Schmidt.]

ind i den nationale Kamp. Man kan jo gaa saa vidt, og det er i Grunden ogsaa en Selvfølge, at ogsaa den danske Stat kan tage danske nationale Opgaver i sine Hænder — ja, jeg siger, at det er en Selvfølge, at den gør det paa mange Omraader, men dér, hvor den møder den tyske Folkegrænse indenfor sit Omraade, maa det være en Grundsætning, at den danske Stat holder sig fuldkommen tilbage, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal den Gang anerkendte. Det ærede Medlem Hr. Holstein har nu ikke været den eneste, der har slaaet til Lyd for den Tanke, at her gjaldt det at løse en stor dansk national Opgave, og det er jo særlig Pressen, der har slaaet til Lyd for dette i temmelig enstemmigt Kor. Det har sin Betydning, sin store Betydning. For det er klart, at naar det er den offentlige Mening — og Pressen giver jo Udtryk for den offentlige Mening —, saa kan det slet ikke undre, at Administrationen ogsaa bliver paavirket derigennem, selv om man fra Regeringens Side er af den Mening, at det ikke maa ske. Hele Forvaltningen hviler jo paa bred demokratisk Basis, og det er da næsten en psykologisk Umulighed, at man saa vil kunne unddrage sig denne Paavirkning fra den offentlige Mening, at der skal arbejdes i nationalt Øjemed dernede.

Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at det er blevet almindeligt ikke blot at tale om „de tyndt befolkede Egne“ dernede, men at man lige saa ofte hører om „de truede Egne“. Ja, hvad er det da, der truer? Det, der truer, er, at vi er bosiddende dernede og navnlig, at mange er det i disse Egne. Det vender sig altsaa imod os, og derfor forlanger jeg Garanti. Det er umuligt, at Staten selv kan stille sig imod sine Statsborgere.

Jeg anerkender, at de Omraader, hvor denne Lov særlig har sit Virkefelt, de tyndt befolkede Egne dernede, ligger netop tæt ved Grænsen og netop dér, hvor vi ogsaa efter danske statistiske Opgørelser har en temmelig stærk Stilling, hvor vi har forholdsvis store Dele af Jorden i vore Hænder. Og naar det nu er naturligt — hvilket jeg atter maa anerkende, naar disse Egne er tyndt befolkede —, at man prøver at forøge Befolkningen ved Udstykning af Jord, saa ser jeg nok, at Følgen næsten maa blive, at vi maa regne med betydelige Tab. Det gør vi. Situationen er os imod; det ser vi klart, og dette maa vi maaske finde os i. Men vi finder os ikke i, om vi skulde bemærke, at

Ansøgere fra vor Side skubbes til Side overfor Ansøgere fra den anden Folkedel. Og naar man kan møde Anskuelser; som ogsaa er kommet til Orde i dette høje Ting flere Gange ved tidligere Lejligheder, gaaende ud paa, at det jo ikke kan være Meningen eller Opgaven fra Statens Side at hjælpe til, at Tyskerne dér, hvor de nu bor, skal klynge sig sammen, eller at den danske Statslovgivning maaske skal hjælpe dertil, saa hævder jeg paa det bestemteste overfor dette: Jo, den danske Lovgivning skal hjælpe os paa lignende Maade som de Danske til, at vi kan blive boende dér og ogsaa kan anbringe vore Børn paa den Jord, som vi ejer, og som vi er nødt til delvis at sælge til den danske Stat; for det er vi fuldkommen klar over, at vi, mange af os i alt Fald, naar vi vil eksistere, er nødt til at sælge i alt Fald Dele af vor Jord til den danske Stat.

Nu vil jeg endnu en Gang fremhæve, hvad jeg allerede en Gang før har sagt, da jeg tog Stilling til de almindelige Jordlove, at jeg absolut gaar ud fra, at den nu siddende Regering ikke har den Mening, at den vil administrere Loven imod os. Det tror jeg ikke den vil gøre. Men den socialdemokratiske Regering er jo lige saa vel en dansk Regering, som enhver anden Regering vil være det, og jeg synes, at det skal understreges, for det er helt naturligt og godt, at det er saaledes; saadan skal det jo være. Men saa er det atter en psykologisk Selvfølge, at den danske Regering altid vil være tilbøjeligere til at støtte den danske Befolkning end den tyske. Det er en Kendsgerning, som man maa regne med psykologisk.

Jeg husker, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ved Omtalen af en af disse nordslesvigske Love fra sin Side sagde: Lad os saa faa et Opgør over, hvorledes hele denne Lovgivning fra Nordslesvig har virket for danske Interesser. Det er meget forstaaeligt, og det kan man jo gøre, men jeg siger ligesaa bestemt: dansk Lovgivning for de sønderjydske Landsdele maa aldrig vendes mod os. Derfor venter jeg Forstaaelse fra den øjeblikkelige Regering, ogsaa fra Rigsdagens Side i det hele, af, at vi maa vente en særlig Repræsentation for den tyske Befolkning i de Forvaltningsorganer, der skal administrere Loven, netop ud fra den Betragtning, at det hele Virkefelt ligger dér, hvor vi ogsaa efter dansk Statistik har en stærk Position og har en stor Del af Jorden i vore Hænder, altsaa er stærkt interesserede. Derfor, jo bedre Samvittighed man har, jo bedre Villie man har til at ad-